

mora biti ondi, v središču angleške kolonije, jako nevaren, sicer bi Milner in Kitchener ne sklenila kaj takega. Holandci v tem okraju simpatizujejo očitno z Buri, ki se bližajo Kapstadtu, v čegar sredini celo so burski vohuni.

Razne stvari.

Onim cenjenim našim naročnikom, katerim je naročnina za naš list že potekla, priložili smo danes poštni ček in prosimo, da se istega v svrhu plačila poslužijo, ker bi mi sicer bili primorani list ustaviti. — Ob enem prosimo one cenjene naročnike, ki imajo na svojih naslovih (atresih) zapisano tudi število, prosimo da to svoje število zapišejo na poštni ček blizu onega prostora kjer je tiskano zgoraj *Erlagsheim* — *Položnica* ker tako mi naročnika v naših knjigah hitro najdemo; kateri pa nobene številke nimajo, naj zapišejo namesto številke pa črko A.

Samomor. Na Bučah pri Kozjem se je v vasi Pijevce s puško vstrelil neki posestnik po domače imenovan Feštajn. Zjutraj, ko je žena odšla iz hiše, je mož, ki je bil še v postelji, snel puško s stene in se je usmrtil.

13letni požigalec obsojen. Dne 23. septembra je v Dobrovcah pri Mariboru požar uničil deset hiš z vsemi gospodarskimi poslopji. Zažgal je 13letni deček pastir Franc Fras iz maščevanja, ker so ga radi lenobe kaznovali. Ker deček ni dosegel še 14. leta svoje starosti, kaznovati ga je moglo le okrajno sodišče in ga je obsogilo na šest mesecev zapora. Pogorelci, ki so bili zaslisišani za priče, so bili pred sodiščem tako razburjeni, da bi bili mladega hudodelca skoro napadli.

Iz Kneže na Koroškem. Ljubi „Štajerc“! Ker si ti že večkrat poročal, kaj vse je naš skupni ljubljeni prijatelj „Fihpos“ za zatirani kmečki stan storil,

goče? Moj je pa kar petdeset kron zahteval in priti hoče v nedeljo pogledati in tudi mu naj kaj pripravim, kakšno piško ali kaj drugega tacega dobrega!

O norec, norec!“ pravi Smolar in potem sta zopet premišljevala. Ker pa je prisega (da ne bodeta med seboj govorila) itak prelomljena, govorila sta dalje in šinfala čez afokate; eden čez afokata Krumauzerja, drugi čez afokata Gimpelkauzerja. Pri vaškemu krčmarju sta se zopet ustavila, pila in o tožbi govorila dalje. Podati hotel se ni nobeden, denarja, rac in pišek advokatom pa tudi nista privošila in bi gotovo ne prišla domov, ko bi krčmar ne bil pametnejši. On prinese svojo mero vina, ker tako daleč je že prišlo, da sta pila iz enega vrča in pravi: „Glejta ljuba moža — ta kšihita je čisto anfoh! Podati se noče nobeden, to že zaradi značaja ne, ali kako pa bi bilo, ko bi vidva to reč na čisto drug, zvijačen način spravila s tega sveta? Pazita torej: Francek in Trezika bodeta se vendar skupaj ženila —!“ „Ni res to!“ zareži se Keber. — Iz tega ne bo nič!“ zarjove Smolar — „Le nikar tako ne vpijta — jaz tako dobro slišim“, pravi krčmar „ali pustita me vendar izgovori-

bodeš pač tudi tako dober, da boš svojim bralcem enkrat povedal, kako koroški „Fihposovci“ tukajšni kmečki stan rešiti hočejo. Odkar so zadnje volitve minule, imamo vedni ravs in kavš. Eden je liberalen, drugi klerikalen, tretji nacionalen, četrti celo socialdemokratičen. Vsakdo pazi kakšne časnike bere njegov сосед itd. In zakaj vse to? Ker veliko izmed nas ni tako volilo, kakor so želeli gospod župnik. Tu smo mi predzadnjokrat morali voliti gospoda kanonika, čeprav je časnik „Mir“, katerega gospod župnik sami pišejo in razširjajo, neprenehoma pisal: Kmetje, volite samo kmete! In kaj so gospod kanonik v celih treh letih za nas storili? Nič! Mi vsaj od kaj storjenega nič ne vemo. Njim se niti trudavredno zdelo ni, da bi samo enkrat kakšen splošen, odprt shod volilcev priredili. Zakaj ne, tega mi tudi ne vemo. Mogoče, da so preimenitni, da bi z nami kmeti občevali, ali pa se sramujejo, odkrito povedati, da za kmetški stan se niso nikoli potegnili, ampak glasovali vedno za kmetom krivične postave. Morebiti imajo njihovi prijatelji prav, ko pravijo, da oni — kmečki zastopnik, morejo poljedelstvo še-le študirati, da bodejo nas pozneje enkrat osrečevati zamogli. Pri zadnjih volitvah hoteli so gospodje duhovniki in „Mir“, da bi volili nekega „orgelpauerja“. Najbrže so hoteli gôsti (muzicirati), to zato, da bi po tem kmetje plesali. Ali večina volilcev ni volila nikakega orglarja ali gospoda duhovna, ampak kmeta Antona Tšcharre-ja p. d. Paukerja. To je bilo upitja. Očitali so mu celo, da je predsednik ces. kr. kmetijske družbe za Koroško. To je res. Ali to je vendar čast, ako v kakšni družbi, kjer razen kmeta tudi veliki posestniki, gospodje, baroni in grofje sedijo, vsi kacega kmeta svojim predsednikom izvolijo. Takšen vrl mož, kojega vsi enako visoko cenijo, bode gotovo tudi kmete dobro zastopal. Da bi mi po dolgih letih zopet enkrat slišali, kako da povsod s kmetškim stanom stoji in

riti. Recimo naprimer, onadva se vzemeta, potem daš ti tvojo njivo Franceku in ti tvojo njivo Treziki za doto in tako pridejo potem ovi njivi skupaj in noben zlodej se celo življenje ne bo več prepiral ali kavšal za to!“

Kmeta sta se še dolgo eden v drugega z odprtimi ustmi zijala, dokler ni Keber krepko z pestjo po mizi vdaril in rekel: „Krčmar ima prav!“ Zdaj pa je po mizi vsekali tudi Smolar in kričal: „Prav maš, prav maš!“ Potem izpila sta še dve meri Lutenpergerja, krčmar pa si je za „poglihanje“ in dober svet izgovoril samo one dve raci, ki so bile namenjene advokatom. „Krajcfidel“ vsedla sta se skupaj na voz, vzela mero vina še seboj in sta tako vesela, popevajoče se pripeljala domov. Ko so jih domači zagledali, priletelo je vse vkup kar leze in živi; Kebrovka in Smolarca, Francek in Trezika ter „lozali“ kakšen čudež se je zgodil. Skobacala sta se z voza in Kebrovka je prašala: „Ja odkod pa sta vendar prišla? In kako stoji z pravdo? Smejali so se in Keber je rekel:

„Pravda — ja! pravdo sva dobila midva, stroške bodejo pa tokrat plačali afokati!“

kaj, da nam je od novega državnega zbora pričakovati, prišel je v Griblje in nam razložil vse natančno. Kmetje bili so pri shodu zastopani mnogoštevilno in so njegove besede poslušali pazljivo. „Mirov“ pisatelj, kateri bi rajši za poslanca imel „orgelpaura“, je seveda rekel, da bi se zamoglo tiste kmete, ki so bili na shodu, prešteti na prste ene roke. Ali bogsigavedi, koliko prstov bi mogel ta na eni roki imeti? Potem je rekel, da, ko je imel se shod pričeti, sta samo dva naprednjaška apostola iz Kneže tam bila, ki naj bi Kneže in Zgornje Krčanje iz sužnosti črnih Djekšerev rešila. Kdo bode le „Mira“ iz sužnosti njegove neumnosti odrešil! — Shod se pa zato pravočasno ni mogel pričeti, ker smo čakali na „Mirovega“ poročevalca, da bi on ja gotovo vse slišal ter nam v prihodnji številki „Mira“ veliko, veliko od shoda poročal, kar mi nismo ne videli, ne slišali. — Konečno pravi „Mir“ tudi, da naš novi poslanec nič ne zmore. O ti lažnjivec: Kaj pa so prejšnji poslanci naredili? In so-li poslanci sploh vsemogočni? Najboljše pa je, mi volimo drugokrat takega moža svojim poslancem, ki nam bo že poprej natanko dokazal, kako bo on vsakega kmeta obogatel. Morbiti bodemo takega moža našli v gospodu „Mirovem“ poročevalcu, morbiti tudi v gospodu kanoniku, razposlancu (eksposlancu,) ako bode do tedaj svoje študiranje v poljedelstvu dokončal. Neožlindrani...

Ponarejalec bankovcev. Iz Čateža ob Savi se nam poroča, da je oblast zasačila ponarejalca 20 kronskih bankovcev v osebi mlinarja in posestnika Zurhaleka iz Mosteca pri Brežicah. Izdal ga je nek graver v Zagrebu, do katerega se je Zurhalek obrnil, naj mu naredi obrazec za vrsto bankovca. Pravi se, da so pri aretirancu našli tudi stroj (mašino) za tak denar delati. Zurhaleka in njegovo rodbino, pet oseb, so zaprli. Bože mili, tudi ta je mislil, da „Das Geld regiert die Welt“

Od Pesnice. „Slov. Gospodar“ je v št. 38 prinesel dopis od pesniške doline, v katerem znani dopisnik po stari navadi napada in žali katoliško-narodne kmete in dva gospoda, kateri so največ storili in še si prizadevajo za regulacijo Pesnice. Ta dopisnik, ki bi bil dolžen storiti nekaj, pa ni nič storil za regulacijo Pesnice, piše, kako da sedaj plavamo, kakor da bi to bilo prvokrat in kakor da bi bili te povodni krivi tisti kmetje, ki najbolj želijo in si pri vsaki priliki veliko prizadevajo za to stvar, se norčuje in laže, da še niso nič dosegli. Mi vprašamo najprej, ali ne zna ta lažnjivi dopisnik, kako dolgo že volimo poslance v deželni zbor? Ali tudi ne zna, da Pesnica preplavlja že več ko 20 let sem skoro zaporedoma naša polja in travnike in dela strahovito škodo! Kje pa ste bili vi pridni poslanci predno ko je bila primorana iti v Gradec prva deputacija? Kmetje so ječali pod veliko škodo, pa noben poslanec se ni zmenil za nje, niti najmanjšega ni nobeden storil, da bi se odvrčala ta škoda; ali se je morda kateri kedaj ogledal, kako škodo vedno nareja Pesnica! Nikdar! Da bi se Pesnica kedaj regulirala, temu so bili celo nekateri nasprotni in še sedaj bi nekateri

najraje zavlekli. Kmetje pri Pesnici so sprevidli, da drugo nič ne pomaga, so se tedaj pogovorili in poslali nekaj mož iz Tergoviča in Cvetkovec leta 1897 kot deputacijo v Gradec in so naprosili g. dr. Franca Rozina, kot deželnega poslanca, da bi jih vodil pred c. kr. namestnika in on jim je to obljubil, pa tisti dan, ko so bili nekateri že na poti, drugi še doma, brzojavil je gospod poslanec, da je zadržan in nemore priti — Kmetje so bili primorani, stopiti pred g. c. kr. namesnika sami ali pa se vrniti brezuspešno domu, kar bi se bilo tudi zgodilo, ako ne bi bil med njimi gosp. Jožef Kovačec, ki so mu bile razmere Gradca znane; bi to pa bilo obžalovati, ker že taista deputacija je naredila velik korak do regulacije Pesnice, kajti g. c. k. namestnik takratni Marquis Bacqueheim je takoj obljubil, da hitro pošlje komisijo, ki bo na tanko poizvedla in poiskala ali je potrebno kaj v to svrhu storiti in kje je najbolj potrebno. In še jih je poučil kako se imajo zadržati kadar pride komisija in zraven tega jih je grajal, da so malomarni, kajti za tako potrebno zahtevanje, kakor regulacija Pesnice, ki bi se morala že nekdanj začet, pa še komaj prva deputacija. Komisija je tudi resnično potem prišla in tudi pripoznala, da je vrvanje Pesnice potrebno, vsled tega sta prišla takoj dva inženira, da premerita zadni del, to je od izliva Pesnice v Dravo do Tibovec. To je bil toraj prvi korak, ki ga je dosegla deputacija, ne pa poslanci. Druga deputacija, to so bili zopet kmetje iz Tergovič, Cvetkovec, bila je to 24. aprila 1899. Takrat jih je predstavil c. kr. namestniku poslanec g. dr. Rozina, ker je bil ravno pri zborovanju deželnega zbora v Gradcu; šlo se je zato, naj se regulacija Pesnice prične pri izlivu v Dravo, ne pa od gornje strani; uspeh ni bil poseben. Krivo je bilo najbrž to, na kaj nas je navodil naš poslanec sam in to hočemo še danes zamolčati. Ako pa nas ne bote pustili pri miru, bomo prihodnjič tudi to povedali. Gospod poslanec Rozina nam je takrat obljubil, da bode se prihodnjič potegoval za regulacijo Pesnice, pa mi dvomimo, da bi bil on kaj storil, ker nismo nič izvedeli, tudi se ni nič več pisalo o tem, kakor da bi bila cela reč zaspala. Leta 1900 so slovenski poslanci izstopili iz deželne hiše in cela stvar bi bila pokopana, ker za Pesnico se nihče ni več briga, kar smo zvedeli pozneje. — Posestniki pri Pesnici postajali so čimdalje bolj nezadovoljni, kajti prepričani so bili, da bode pri sklepanju proračuna za drugo leto Pesnica ostala na cedilu, ker nemškimi poslancem so razmere Pesnice še manje znane. Toraj je začelo ljudstvo siliti, naj gre nekaj mož zopet v Gradec in in naj tirja od deželnega odbora naj predloži zraven drugega tudi regulacijo Pesnice deželnemu zboru, da se vzame v proračun. In takrat je Pesnica že čimdalje večšo škodo napravljala, vsled tega se je udeležilo deputacije kakih osem občin, med njimi tudi mnogozaslужeni oskrbnik nemških vitezov, gospod Flucher in so naprosili gospoda Orniga, da jih vodi, ker si on rad kaj prizadene za kmeta. On je to rad storil, vodil jih je k deželnemu odboru in k c. kr. namestniku in dosegli so, kar so želeli. Že 5. maja je

deželni zbor dovolil pesniško regulacijo in dovolil v to svrhu 260000 kron. To vse so dosegle le deputacije ne pa, kakor dopisnik laže, da bi bile brezuspešne. Mi toraj zopet prašamo, ali se je pred deputacijo kaj dovolilo in ali se je prej tudi toliko pisalo o Pesnici kakor sedaj? Četrta deputacija iz Tergovič in Cvetkovec je šla na Ptuj o priliki bivanja c. kr. namestnika tam in tisto je tudi imelo upliva, ker jim je gosp. c. kr. namestnik obljubil, da bode skrbel, da tudi poljedelsko ministerstvo dovoli potrebne stroške in to se je tudi letos zgodilo; če so k temu pripomogli slovenski državni poslanci, bodi jim hvala. Da pa napada dopisnik g. Orniga in Fluchera, je grdo, ta dva imata oba velike zasluge glede regulacije, če se še ravno ne dela, pa se bo. Dopisnik piše, da se je g. Ornig vrezal, to je dokaz, da se je potegoval za stvar, kdor se ne oglasi nikdar, ta se ne more vrezati. Piše tudi, da z samimi besedami se reke ne regulirajo, mi pa mislimo, da s samim molčanjem še manje. Da si tudi gosp. Flucher vedno prizadeva za kmeta, je tudi to dokaz, da ravno na njegovo povabilo je prišel gospod okr. glavar namestniški svetnik, grof Attems, si pri zadnji povodnji ogledat Pesnice in nam zopet obljubil pomoči. Gosp. Flucher ga je ravno sam s svojimi konji in vozom pripeljal. Lepa hvala obema. Ti pa „Slov. Gospodar“, ki tako rad udrihaš po slovenskih kmetih, le tako naprej, bomo imeli toliko ljubezni do tebe, kakor je imajo gospodje duhovniki do njim nasprotnih listov. Ker blatiš ravno tu svoje naročnike, to je inteligentno in si bomo zapomnili.

Iz Obriža pri Središču. Dne 17. p. m. podal se je trgovec Karl Šalamun s prašiči v Ptuj na sejem. Ponoči prišel je v veliko vodo tako imenovano Pesnico. Velika nevarnost je pretila vozniku. Voda je plula čez travnike in njive, preko velike ceste s tako močjo, da je skoro preobrnila voz; ali trgovec Šalamun je z vso močjo pognal konja čez vodo, ter rešil tako sebe, živino in svojo lastno hčerko.

Poročilo ptujskega sejma. Dne 2. oktobra se je prignalo 1265 komadov živine in sicer: 130 konjev, 333 volov, 240 krav, 210 drobnice in 350 svinj. — Odgon živine postal je vsled mnogoštevilnega obiska zunanjih kupcev prav živahen in oddale so se večje partije v Pergine (južno Tirolsko, Gross-Florian, Svitaro na Moravskem, 3 vagoni v Polo, Deutsch-Landsberg, Gradec, Gross-Meseritsch na Moravskem 1 vagon v Salzburg, 2 vagona na Dunaj, Puntigam, Maribor. — Prihodnji svinjski sejem bo 23. in 30. oktobra. Obisk teh sejmov priporoča se zunajnim kupcem najtopleje.

Zunanje novice.

Milijonar kradel cigare. V Belipeči se je vršila nedavno kazenska obravna proti 83letnemu Karlu Göttnerju, ki premore baje štiri milijone, radi tatvine. Zahajal je v gostilno „Pri lepem razgledu“ izven mesta, ter je plačeval navadno z cekini, a ko je šel gostilničar menjat denar, si je napolnil milijonar žepe

s cigarami. Nekega dne je to nekdo opazil, ki je bil v kuhinji. Gostilničar je naznanil milijonarja, ki je pa bil oproščen, ker ni bilo možno dognati, koliko smodk je ukradel. — Seveda, ako bi bil izmaknil kak revež, ki že par dni ni ničesar jedel, par žemelj, bi bil pa strogo kaznovan.

V enem letu delavec in milijonar. V zahodni Mehiki vzbuja v zadnjem času veliko zanimanje neki Pedro Alvarado, kateri je bil še pred tričetr leti navaden delavec, sedaj pa znašajo njegovi mesečni dohodki 500000 gld. Našel je namreč silno bogat rov. Alvarado je baje radodaren; ves svoj denar pa ima doma, mesto da bi ga naložil v kaki banki. Zunanaj ga spremlja vedno 8 orožnikov, ker nosi seboj vsaj 500000 gld. V Parkaisu zida mladi milijonar krasno, veliko palačo-bolnišnico. Tudi cerkev je že sezidal.

14 oseb umorila. Iz New-Yorka pišejo, da so zaprli v Daytonu 50letno gospo Wittmer, ker je na sumu, da je zastrupila 14 oseb, in sicer štiri svoje može, svojih lastnih pet otrok, sestro in štiri druge ljudi, pri katerih je nadomestovala gospodinjo.

Nečloveško. Pred kratkim je v Deču na Hrvaškem ustrelil občinski redar Gruič neko ženo Mileno Maksimovič, ko jo je zvečer zasačil na kuruzišču, kjer je kradla koruzo. Žena je zbežala, toda redar jo je bežečo ustrelil. Življenje — za par koruznih storžev! Redar je zaprt ter pride pred sodnijo.

Imenitna najdba. Iz Beljaka poroča „Tgpst“: Kakor se tukaj pripoveduje, je nedavno blizu italijanske koroške meje pri Pontablu neki kondukteur našel v kupeju staro popotno torbo, katero je izročil obratnemu vodstvu državnih železnic v Beljaku. Ko so jo tam odprli, so našli baje v njej v francoskem jeziku izdelano menico (veksel) na 110000 rubeljev, dve dragoceni uri in več ruskih vrednostnih papirjev.

Blazen morilec ustreljen. V Stolnem Belemgradu je ustrelil infanterist Josip Tieger v blaznosti na nadporočnika Viljema Giffinga ter je potem zbežal na streho. Ker ni hotel na noben način s strehe in ga baje ni bilo možno ukrotiti, so vojaki na povelje postajnega poveljnika streljali nanj. Nadporočnik in infanterist sta zadobila tako hude rane, da ni nikakega upanja, da bi ozdravela.

Roman iz življenja. V Odesi se je oženil pred nedavnim trgovec W. Arbitman. Te dni je potrebovala njegova mlada ženka služkinjo. To službo je nastopila neka žena Brunstein z otrokom. Pri svoji novi gospodinji je zapazila sliko domačega gospodarja in pri pogledu na njo se je milo razjokala. Mlada soproga jo je začudeno poprašala, zakaj plaka? V tem je vstopil Arbitman in razmere so se pojasnile. Arbitman, zagledavši tujo ženo, je obledel in kar nazaj zbežal. Došla žena s otrokom je bila namreč prava zakonska žena Arbitmanova, katero je zapustil v Jekaterinoslavu. Zapuščena žena je izvedela, da je njen mož v Baku. Brž se je podala za njim, v Odesi pa ji je obolel otrok, zato se je ondi zamudila. Zaradi revščine vstopila je v službo — pri lastnem možu. Dvoženec je izginil.